

АТОМНИК АУ України

№43 (1090) 4 листопада 2021 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЗВІТНО-ВИБОРНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Новий голова ППО ДП «СхідГЗК» — Віталій Скуба

На ДП «СхідГЗК» відбулася ХХІV звітно-виборна конференція первинної профспілкової організації ДП «СхідГЗК» Атомпрофспілки. Зібрання пройшло у форматі відеоконференції, одночасно працювали сім майданчиків відеозв'язку, тому всі делегати мали можливість взяти участь у заході, незважаючи на карантинні обмеження. Опорним майданчиком була конференц-зала управління комбінату, де безпосередньо відбувалися звітування та виступи.

У роботі конференції взяли участь голова Атомпрофспілки Валерій Матов, його заступник Павло Прудніков, в.о. генерального директора ДП «СхідГЗК» Сергій Шовгеля.

Перед початком конференції учасники вшанували хвилиною мовчання пам'ять про Бориса Філіппова, голову профспілки комбінату упродовж останніх 20 років, який нещодавно пішов із життя.

Згідно з порядком денним були обрані керівні та робочі органи конференції. З доповіддю про роботу первинної профспілкової організації за п'ять років виступив т.в.о. голови ППО Андрій Карпов. Звіт про роботу ревізійної комісії надала Ольга Солощенко.

Під час обговорення доповідей делегати акценту-

вали увагу на тому, що і комбінат, і профспілкова організація останнім часом працюють у складних фінансових умовах, що впливає на результативність роботи та виконання основних функцій профспілок. Костянтин Лях, член профкому Новокосятинської шахти зазначив, що вкрай важливо після звітів і виборів приділити увагу навчально-профактиву засад профспілкової роботи, підготовці молоді. Олександр Чумаков, голова ради ветеранів комбінату, підкреслив необхідність підтримки та супроводу роботи ветеранських

організацій, підрозділів, підтримки старшого покоління комбінатівців.

Сергій Шовгеля у своєму виступі приділив увагу умовам, в яких працює підприємство, питанням, що вимагають негайного вирішення задля майбутнього комбінату. Зазначив, що вже підписано додаткову угоду з НАЕК «Енергоатом» на IV квартал 2021 року. Цей документ є основою для взаємодії з Компанією, окреслює плани щодо поставок уранового оксидного концентрату (УОК) та отримання фінансування. Наголосив ще раз на тому, що і ринкові, і договірні відносини окреслюють чітку залежність між поставкою готової продукції та отриманням за неї коштів. І це повинні усвідомлювати всі раз і назавжди. За умовами угоди вже відвантажено 10 тонн УОК, очікується надходження коштів, буде можливість виплатити зарплату за вересень.

Очільник СхідГЗК навів основні показники фінансово-економічної діяльності комбінату за 9 місяців поточного року: чистий дохід становив 1,05 млрд грн, збитки — 934 млн грн. Тому серед нагальних питань, які потребують командної роботи: зниження собівартості готової продукції та підвищення її конкурентоспроможності на ринку урану; 100% виконання виробничої програми та забезпечення беззбиткової діяльності. (Закінчення на 2-й стор.)

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ЖІНОК В АТОМНІЙ ЕНЕРГЕТИЦІ

Гендер у контексті виробничих стереотипів

Гендерні стереотипи, усталені погляди, відповідно і поведінка, які проявляються часто на підсвідомому рівні, на жаль, присутні й на виробництві. Хоча норми національного законодавства й декларують рівні права і можливості для жінок та чоловіків, зокрема у трудових відносинах, тут продовжують спрацювати несправедливі гендерні підходи до працівників.

Нещодавно ДП НАЕК «Енергоатом» та громадська організація Win Ukraine за участю представників Атомпрофспілки презентували програму «Професійний розвиток жінок в атомній енергетиці» на Южно-Українській атомній електростанції. Цей захід став четвертим у низці семінарів-форумів, організованих на АЕС для успішної самореалізації працівниць атомної галузі. Атомпрофспілка також активно порушує цю тему у своїх просвітницьких проєктах, сприяє практичній реалізації заходів з гендерного вирівнювання в межах підприємств.

Заступник Голови Атомпрофспілки Павло Прудніков розповів, що упродовж року паралельно відбувалися два просвітницьких курси: в Атомпрофспілці та на рівні ДП НАЕК «Енергоатом». «У березні 2021 року керівництво Компанії підписало Меморандум з громадською організацією WIN Ukraine, що підтримує жінок, які працюють в ядерній галузі, намагаючись зламати стереотипи, буцімто атомна сфера є «суто чоловічою». Атомпроф-

спілка взаємодіє з USAID, американським Проєктом енергетичної безпеки. Наші навчальні курси відбувалися якийсь час паралельно, доки ми не зустрілися на семінарі в Чернігові, тоді й вирішили об'єднати зусилля».

Гендерний підхід — у колективні договори — Ми вважаємо, що ця просвітницька робота повинна мати конкретний результат, — зазначає Павло Прудніков. —

Як приклад такого конкретного результату має бути, на наш погляд, розділ у колективному договорі підприємства під назвою «Гендерна політика». Планується провести підсумковий семінар, на якому зведемо всі пропозиції щодо гендерної політики на підприємствах атомної галузі та підготуємо відповідний документ. Напрацьовані рекомендації надамо для розгляду робочій комісії з колективного договору як ДП НАЕК «Енергоатом», а також інших підприємств, що перебувають у сфері впливу Атомпрофспілки: ДП «СхідГЗК», ДСП ЧАЕС, Державному спеціалізованому підприємству «Об'єднання «Радон» тощо. Для внесення до колективних договорів та угод положень, спрямованих на забезпечення рівних прав і можливостей жінок та чоловіків у трудових відносинах, згідно з нормами національного законодавства та відповідними міжнародними настановами. (Закінчення на 2-й стор.)

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

Днями від 24 Королівської бригади імені Короля Данила була вручена подяка за допомогу українському війську первинній профспілковій організації ДП НАЕК «Енергоатом». Її із рук голови Громадської спілки ВО «Ми — українці» отримав голова ППО Олексій ЛИЧ

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ПЕРВИНКИ

Іван МЕЛЬНИК: «Профспілковий лідер завжди має тримати руку на пульсі подій»

31 жовтня — день народження профспілки РАЕС. Вона була заснована 1975 року й відтоді головним її завданням залишається захист прав та інтересів працівників підприємства. Які виклики сьогодні стоять перед профспілковою організацією, що вона робить для того, аби залишатися в тренді, та яка роль у цьому її лідера, спілкуємося з головою первинної профспілкової організації РАЕС Іваном МЕЛЬНИКОМ.

— Іване Михайловичу, розпочнімо з останніх актуальних новин. У жовтні відбулися протестні акції профспілок. Чим вони були зумовлені, чого вимагали профспілки? Який результат наразі та чого очікувати в майбутньому?

— Основне завдання профспілки — представляти найманих працівників та захищати їхні трудові права та інтереси. У жовтні цього року представники нашої профспілкової організації двічі брали участь у протестних акціях у Києві.

Під час першої акції профспілки висловили рішуче «ні» черговим намаганням влади законодавчо нівелювати права профспілок у представництві та захисті своїх членів і тим самим залишити найманого працівника наодинці з роботодавцем. Ця акція проходила під гаслом: «Ні трудовому рабству». Позицію профспілок України підтримали профспілкові об'єднання економічно розвинених країн світу. Звучали заяви, що запропоновані владою реформи суперечать демократичним цінностям європейської спільноти. Наразі остаточно питання не вирішено.

Наступна акція протесту проходила в Атомпрофспілці з приводу арешту виконавчою службою рахунків ДП НАЕК «Енергоатом», що могло би призвести до затримки виплати заробітної плати, а також негативно вплинути на стан ядерної безпеки АЕС. Особисто я дивуюсь, як таке можливо. Назвіть бодай один приклад, де було подібне в ядерних країнах?! За результатами акції, представники влади та топ-

менеджери підприємства запевнили, що заробітна плата персоналу буде виплачуватися своєчасно, а ядерна безпека — під контролем.

— Коли говоримо про діалог між роботодавцем, «Енергоатомом» та профспілкою, часто звучить словосполучення «соціальні партнери». Який зміст вкладається у цю фразу?

— Сьогодні у топ-менеджерів Компанії є розуміння одного з ключових законів економіки — «Кадри вирішують все!» Якщо не буде у достатній кількості мотивованого висококваліфікованого персоналу, ядерні установки не буде кому експлуатувати, не буде кому їх обслуговувати та ремонтувати. В цьому питанні керівники підприємства, у тому числі відокремлених підрозділів, та профспілкової організації одностайні. Результати діалогу вважаю ефективними. Сьогодні спільними зусиллями вдається тримати необхідний рівень мотивації роботи атомника. (Закінчення на 3-й стор.)

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ПЕРВИНКИ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

— **Яка позиція профспілки щодо корпоративізації «Енергоатома», зокрема того законопроекту, який наразі є?**

— Трудовий колектив має отримати зрозумілі відповіді: для чого і яка з цього користь, що буде з чисельністю персоналу, з рівнем заробітної плати, об'єктами соціальної інфраструктури? Чи збереже в подальшому держава контроль над підприємством?

Якщо арештували життєво необхідні рахунки державного стратегічного підприємства НАЕК «Енергоатом», то що можна очікувати після корпоративізації? Для унеможливлення розвалу атомної енергетики України було б доцільно законодавчо заборонити будь-які арешти рахунків і відчуження цілісних майнових комплексів оператора українських АЕС за будь-яких обставин. Атомна енергетика — це не іграшка. Керівники України повинні усвідомити, що вони є керівниками ядерної держави.

Вважаю, що законопроект потребує доопрацювання. До групи розробників необхідно залучити спеціалістів від Атомпрофспілки та від ДП НАЕК «Енергоатом», міських голів міст-супутників АЕС.

— **У жовтні профспілка РАЕС святкувала день свого народження — 46 років.**

Іван МЕЛЬНИК: «Профспілковий лідер завжди має тримати руку на пульсі подій»

Які її основні цілі й завдання сьогодні та які здобутки?

— Сьогодні первинна профспілкова організація ВП «Рівненська АЕС» є самодостатньою громадською правозахисною організацією. Робота профспілки відкрита, важливі рішення ухвалюються колегіально. Профспілкові членство є добровільним, а тому головним показником роботи профспілки є кількість членів профспілки. Наразі понад 96% працівників станції — члени Атомпрофспілки. Це свідчить, що профспілковій організації працівники РАЕС довіряють.

Основним завданням для профспілки було, є і буде захист, представництво трудових і соціальних прав та інтересів спілчан. Одним з головних здобутків є Колективний договір ДП НАЕК «Енергоатом». Це результат спільної роботи адміністрації і профспілки. До речі, наш Колективний договір є одним з кращих в Україні.

— **Іване Михайловичу, ви очолюєте профспілкову організацію майже 10 років, а у профспілці набагато довше. Чому свого часу обрали саме цей шлях? Які цілі як профспілковий лідер ставите перед собою? Чого вже вдалося досягти?**

— Профспілкові лідери сьогодні не готують жоден навчальний заклад. Профспілкові лідери — це, насамперед, досвід. Необхідно орієнтуватися в технічній частині виробництва, економіці підприємства, в законодавстві. Важливо оволодіти технічними міжособистісними та публічними комунікаціями. Щоб соціальний партнер сприймав профспілкового лідера на рівних, необхідно відбутися як профспілковий лідер, тобто

мислити і діяти на рівні усвідомленої компетентності.

Особисто мене приваблює в профспілці можливість отримувати безцінний життєвий і професійний досвід, можливість бачити і розуміти, так би мовити, «підводну частину айсберга».

Коли мене, ще малодосвідченого, обрали заступником голови профкому, я відчув підтримку тодішнього голови Олега Миновича Гнатюка. Велику роль у становленні мене як профспілкового лідера-керівника відіграли штатні працівники профкому та фахівці Центрального комітету Атомпрофспілки. Я вважаю цих спеціалістів золотим фондом Атомпрофспілки.

Світ швидко змінюється. Технології, які успішно працювали п'ять років тому, сьогодні не спрацюють. Профспілковому лідеру необхідно постійно тримати руку на пульсі подій, стежити за науковими інноваціями і не

відставати від сучасного життя. Те, що первинна профспілкова організація ВП РАЕС сьогодні відіграє провідну роль в атомній енергетиці України, це вже досягнення. Повірте, за зовнішнім спокоєм і відносним благополуччям криється титанічна професійна праця профспілкового активу.

— **Як вдається віднаходити баланс між насиченою професійною діяльністю і особистим життям? Поділіться своїм життєвим кредо.**

— Робота голови профспілкового комітету вимагає багато енергії і часу. Навіть коли вдома, думками все одно на роботі. Це непроста ноша. Слава Богу, моя сім'я мене розуміє і підтримує. Відпочинком для мене є відвідування сауни, заняття спортом, подорожі. Рух — це життя, а тому моє життєве кредо: «Не став життя на паузу!»

Розмовляла Іванна БУРАКОВА
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

20-РІЧЧЯ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ АТОМПРОФСІЛКИ

Ставка на молодь

(Продовження.
Початок у №22)

24 лютого у конференц-залі київського готелю «Братислава» відбувся VI З'їзд Організації молоді Атомпрофспілки України. Участь у ньому взяли 69 делегатів від молодіжних організацій підприємств атомної енергетики і промисловості України. Серед почесних гостей — лідери Атомпрофспілки України на чолі з Валерієм Матовим, заступник Голови Федерації профспілок України Євген Драп'ятний, голова первинних профспілкових організацій Атомпрофспілки. Сьогодні Організація молоді налічує 15 тисяч членів. Саме стільки молодих людей віком до 35 років в Атомпрофспілці.

Про роботу за останні п'ять років доповів голова Організації молоді Атомпрофспілки, працівник цеху теплової автоматики і вимірювань Рівненської АЕС Павло Олещук. Зокрема, він зауважив, що у звітному періоді працювали п'ять комісій. Було проведено чотири форуми, п'ять конкурсів КВК, два фотоконкурси, п'ять спартакіад. Організовано профспілкові навчання, проаналізовано колективні договори за розділом «Робота з молоддю» та надано рекомендації з цього приводу. Створено сторінку молодіжної ланки на офіційному сайті Атомпрофспілки, групу в мережі Фейсбук, статтю у Вікіпедії та багато іншого. Делегати визнали

роботу Організації молоді за звітний період задовільною, а також затвердили Програму дій на період 2017—2022 рр. Зокрема, молодь Атомпрофспілки своїми пріоритетними цілями вважає розвиток сучасної інформаційної системи, різноміснє навчання та особистий розвиток членів організації, зміцнення іміджу, втілення сучасної системи управління, глобальне лідерство у профспілковому русі.

Єдиним претендентом на посаду голови Організації молоді був чинний лідер Павло Олещук. Його кандидатуру підтримала більшість делегатів. Заступниками обрали голів організацій молоді ППО ХАЕС Леоніда Волкова та Южноукраїнської ООП — Михайла Костюченка. Сформували керівний орган — Центральну раду у складі 23 осіб. Також обрали членами Центрального комітету Атомпрофспілки від Організації молоді Дмитра Орлова (ЗАЕС), Тетяну Соловйську (ЗАЕС), Євгенія Буракова (РАЕС), Олександра Панченка (ЧАЕС), Марію Цісар (ЮООП), Христину Білоус (Східна ООП), Іванну Ковб (РАЕС) та Ігоря Кравченка (ДП УЗФО ЧАЕС). Голова Організації молоді Павло Олещук увійшов до складу ЦК Атомпрофспілки за посадою. На першому засіданні, яке відбулося цього ж дня, Центральна рада створила постійно діючі комісії: з інформаційної роботи, з соціально-економічного захисту,

з культурно-масової роботи, спортивну комісію та комісію з організаційної роботи і навчання. Очолили їх відповідно — Іванна Ковб (РАЕС), Олександр Панченко (ЧАЕС), Ганна Кужелева (РАЕС), Дмитро Міщук і Христіна Білоус (Східна ООП).

Весною 2017 року організація молоді ППО Рівненської АЕС уперше провела інтерактивний конкурс «Міс РАЕС». Його учасницями стали 24 працівниці різних підрозділів атомної електростанції.

12-й конкурс КВК Організації молоді Атомпрофспілки відбувся в Паладі культури РАЕС. Переможцю святкувала команда «Энергодарские борзые» (ЗАЕС+АЕМ). Усі учасники команд — молоді працівники підприємств атомної енергетики і промисловості України. Свято гумору в місті Вараші стало можливим завдяки Атомпрофспілці. Сприяв проведенню конкурсу адміністрація та профспілковий комітет Рівненської АЕС.

Команди КВК Атомпрофспілки, які представляли АЕС України та СхідГЗК, під час перебування у Вараші вшанували пам'ять жертв аварії на ЧАЕС та загиблих воїнів АТО. Молодь поклала квіти до пам'ятника чорнобильцям.

Кінець весни для молодих і спраглих до гострих відчуттів хлопців відзначено черговим спортивним заходом від організації молоді ППО ВП

ЮАЕС. На території промислової бази «Берізка» пройшов 12-й щорічний турнір з пейнтболу. У ньому взяли участь 8 команд, кожна з яких складалася з трьох учасників.

За сприяння адміністрації Рівненської АЕС на фестивалі галлявині Білого озера відбувся традиційний **Всеукраїнський молодіжний мистецький соціально-екологічний форум «Біле озеро».** Вікенд спортивних розваг, смачної їжі та запальних виступів талановитих виконавців об'єднала поціновувачів екотуризму з усієї країни. Захід був організований Республіканським культурно-освітнім центром «Молодь України».

З 29 червня по 1 липня на Хмельницькій АЕС проходила XV Спартакіада Організації молоді Атомпрофспілки України. До складу учасників змагань увійшли спортсмени Запорізької, Южно-Української, Рівненської, Хмельницької та Чорнобильської АЕС, а також молодь Східної об'єднаної організації профспілок (СООП). Протягом трьох днів атомники змагалися у п'яти видах спорту, за підсумками яких господарі турніру посіли перше місце.

Завдяки організації молоді Запорізької АЕС у енергодарців з'явилася можливість з користю і весело провести вихідний день. Молоді атомники Дмитро Орлов, Сергій Міщенко і Олег Каряка 2017 року вже вдруге провели захоплюючу міську гру — Сіті-квест.

серед молодих працівників ДП НАЕК «Енергоатом». ВП ЮАЕС втретє приймала на своєму майданчику учасників цього загальногалузевого змагання.

Конкурс щорічно проводиться Радіою голів організації молоді відокремлених підрозділів ДП НАЕК «Енергоатом», за підтримки адміністрації та профспілкового комітету енергокомпанії. Метою є стимулювання молодих спеціалістів на підвищення їх професійного рівня та кваліфікації, обмін досвідом із своїми колегами з різних майданчиків та виявлення найкращих молодих спеціалістів.

Організацією молоді ППО ВП ЮАЕС було проведено **«Осінній кубок» зі спортивного орієнтування.** У змаганнях взяли участь 69 спортсменів у віковій категорії від 10 до 55 років.

Третій фотоконкурс Організації молоді Атомпрофспілки (ОМА) запам'ятовує не лише розмаїттям хороших фоторобіт, а й рекордом за кількістю учасників та власною сторінкою у мережі Фейсбук. 2017 року заявки на фотоконкурс ОМА подали 69 учасників. Це рекорд за всю історію заходу. Участь у конкурсі могли взяти члени Атомпрофспілки незалежно від віку. Найбільше заявок надійшло від спілчан із Запорізької АЕС та Східної об'єднаної організації профспілки — по 19.

Комунікаціям, міжособистісним і публічним, була присвячена **серія навчальних семінарів для молодіжного профактиву Рівненської АЕС, яка стартувала восени.** Курс лекцій для організації молоді первинної профспілкової організації Рівненської АЕС (ОМ ППО ВП РАЕС) розробив юрист Центрального комітету Атомпрофспілки Ігор Чулюк. Він же став і лектором. Учасники — члени Ради організації молоді та активісти — вчилися аргументовано і переконливо викладати свої думки як під час професійної діяльності, так і в повсякденному житті.

(Продовження буде)
(Фото з архіву «Атомника України»)

Існування профспілкового руху в Україні — це ознака рівня цивілізованості держави

ТІЛЬКИ РАЗОМ МИ — СИЛА!

Перемога — у «Незламних»

На о. Хортиця у Запоріжжі відбулися змагання «Спас» (розділ «Лави на Лаву») за Кубок України, присвячений князю Святославу Хороброму.

Команда Кіровоградщини «Незламні», до складу якої входить і голова профкому Інгульської шахти Михайло Мельник (на фото — у центрі), у змаганнях здобула перемогу та посіла перше місце.

Від імені учасників команди Михайло Мельник висловив подяку організаторам за запрошення і прийом: «Дуже смачним кулешем нагодували всіх бажаючих після змагань. Усе було на найвищому рівні! Дякуємо козакам, які брали участь у змаганнях. Тільки разом ми — сила. Слава Україні!»

СПОРТИВНІ ТАЛАНТИ АТОМНИХ МІСТ

Срібна нагорода — у Максима Балого

У столиці Хорватії місті Загребі нещодавно пройшов 10-й Міжнародний турнір з боксу серед юнаків та юніорів, який зібрав представників 12 держав світу. У складі збірної команди України участь у змаганнях брав призер України серед юнаків Балого Максим, учень Южноукраїнської гімназії, який є вихованцем відділення боксу СК «Олімп». У ваговій категорії до 66 кг Максим завоював срібну медаль.

Богдан Цисар — бронзовий призер

У грецькому місті Салоніки відбувся молодіжний Чемпіонат світу з боротьби самбо. У змаганнях взяло участь понад 300 спортсменів із 26 країн світу. Богдан Цисар, вихованець Комплексної дитячо-юнацької спортивної школи, якою опікується профспілкова організація Хмельницької АЕС, боровся у ваговій категорії до 79 кг і став бронзовим призером.

Богдан Цисар тренується понад десять років. Прийшов у секцію боротьби самбо, де займався з тренером КДЮСШ Сергієм Шершенем, а з п'ятого класу юнаком опікується заслужений тренер Геннадій Горохов. Зараз Богдан — студент першого курсу Львівського державного університету фізичної культури.

Для нього Чемпіонат світу — знакова подія, Богдан Цисар здобув бронзову нагороду та виконав норматив майстра спорту України. Вітаємо Богдана та його тренера Геннадія Васильовича Горохова з цим досягненням!

ОНОВЛЕННЯ АВТОПАРКУ

Технологічний транспорт придбали на ХАЕС

Напередодні професійного свята, Дня автомобіліста, відбулося чергове оновлення транспортного парку Хмельницької АЕС.

Нинішній 2021 рік для працівників транспортного цеху ХАЕС став роком активного оновлення автотранспортного парку. Серед останніх новинок — технологічний транспорт: два екскаватори, трактор з навісним обладнанням, вантажний автомобіль з тентованим кузовом марки Daewoo.

За словами начальника транспортного цеху ВП ХАЕС Олександра Сахнюка, новий технологічний транспорт — виробнича необхідність на заміну застарілої техніки з двадцятирічним терміном експлуатації.

Цьогоріч транспортники також отримали два легкові електромобілі марки «Hyundai IONIQ Electric» 2021 року випуску. Найближчим часом очікується надходження мікроавтобуса марки Hyundai на шістнадцять посадочних місць, що значно покращить оперативне вирішення виробничих питань на Хмельницькій АЕС та за її межами.

УНІКАЛЬНЕ ХОБІ

Картини з металу Аркадія Ковтунчика

На Запорізькій АЕС хол транспортного цеху кілька років прикрашає картина з металу. На ній одразу ж впізнається вахтовий автобус, що перевозить людей на ЗАЕС. Ця незвичайна картина подарована транспортному цеху до ювілейної дати — 40 років. Такий само водійський стаж у автора чеканки Аркадія Ковтунчика.

В Енергодарі Аркадій Леонідович з 1980 року. Спочатку перевозив будматеріали на станцію з різних місць Радянського Союзу. Коли прийшов на ЗАЕС, з огляду на водійський стаж, йому відразу довірили вахтовий автобус. Чотири роки, день за днем, водив ЛАЗ білого кольору, його й зафіксував на картині.

Роботу з автотранспортом любить за відповідальність. Хай би де ти працював, каже, чи в межах міста, чи в дальності, адже пасажирів та пішоходів — понад усе! Дуже уважну людину в ньому видає навіть пильний погляд.

Та в Аркадія Ковтунчика є й унікальне хобі, яке він полюбить за сам процес. Усе життя присвятив автомобілям, але вже 15 років ділить його з

куванням по металу. З розвитком у цій діяльності вирішив робити картини.

«Карбуванням і водночас куванням по сталі ще ніхто не займався. Здебільшого для цього застосовується м'який метал: мідь або латунь. А мені хотілося спробувати сталь. З кожною картиною я майстрував новий інструмент, а набутий досвід спонукав мене робити щось нове», — розповідає водій-коваль.

Експеримент вдався, взяти хоча б картину, що прикрашає транспортний цех. Нові ідеї автор придумує, поки перевозить пасажирів. А роботи свої дарує друзям.

У нього ще багато задумок, та бракує часу. І жартує, що 24 години в добу — це замало.

Ірина ГОРПЕНКО

МЕТАФІЗИКА І РЕАЛЬНІСТЬ. ІСТОРІЯ ОДНОГО ПОШУКУ

Щось підказував старий осокір...

Є така думка, що кожна людину в житті підтримує її дерево. Це ніби ангел-охоронець, який супроводжує її у земному бутті. З проявом такого зв'язку я стикнувся у своєму житті, про що й хочу розповісти.

Моя сім'я до 1958 року проживала на території Червоноіванівського дитячого будинку. Батьки тут працювали, а четверо старших батькових дітей від першого шлюбу перебували на утриманні та вихованні в цьому закладі.

Червоноіванівський дитячий будинок був розташований у мальовничій колишній садибі пана Сроховича. Центром садиби були два чудесні за архітектурою корпуси (червоний і білий), в яких на той час проживали дитбудинківські хлопці та дівчата. За цими корпусами розміщалися два ставки, а за ставками — розкішний сад. На берегах ставок росли величезні тополі та осокори. Ось на цих осокорах випускники дитячого будинку (переважно хлопці) залишали написи про своє тут перебування. Стовбури цих дерев були обписані знизу та майже до самого верху. Мабуть, на якомусь із дерев були написи і моїх старших братів, котрі на той час уже покинули стіни закладу (хтось навчався у виші, хтось служив у лавах радянської армії, хтось працював на заводі в Дніпропетровську). Так сталося, що після смерті батька зв'язок із моїми старшими братами перервався, та я плекав надію, що колись зможу їх знайти. Після розвалу СРСР ця надія зменшилася.

Минули роки. У мене з'явилася своя сім'я. 2003 року я поїхав разом із молодшими синами-близнюками до Севастополя. На той час тут у бухті Голландія функціонував Севастопольський національний університет ядерної енергії та промисловості. Цей виш у 1963 році, коли він був іще військово-морським училищем підводного флоту, закінчив мій молодший із старших братів Семен. Ми приїхали ознайомитись із ВНЗ. І ось тут, обходячи його територію, я відчув щось далеке і знайоме, що я вже колись бачив. Спочатку не міг зрозуміти, що мене так непокоїть і зворушує. То були знайомі мені з дитинства осокори! Вони росли тут по периметру на території закладу і ніби нашіптували: «Шукай мене, шукай...» Я зрозумів, що якийсь із цих дерев передає мені привіт від брата. Тож я сказав своїм синам: «Ваш дядько Семен був вихованцем дитячого будинку, і він не міг не залишити про себе тут згадки. Шукаймо на цих старих осокорах дядьків знак». Дерево за деревом оглядали ми знизу догори і раптом біля нижнього стрійового плацу на товстому осокорі ми побачили напис: «Семен — 1960». Ось він привіт з далекого минулого!

Мої сини вступили на навчання в СЧУЯЕтаП. На одній з нарад, яка проходила у виші з питань розвитку атомно-енергетичного комплексу України, нас, її учасників, повезли мікроавтобусом на екскурсію до діючого тоді ще ядерного реактора на «важкій воді». Поряд зі мною сів літній чоловік, працівник університету. Зав'язалась розмова.

«У мене з цим вишем пов'язані особливі спогади — тут навчався мій брат», — сказав я співрозмовнику. «А в якому році він закінчив училище?» — запитав той. Я повідомив, що у 1963-му. І прізвище брата, як і моє — Кісільов.

Співрозмовник засипав мене запитаннями. Ним виявився товариш мого брата по військово-морському училищу, Косарев В.А. На жаль, я не зміг йому сповістити ані адреси проживання мого брата, ані подробиць його служби та подальшого життя. Але ця зустріч підштовхнула мене до пошуків Семена. Ветеран підводного флоту Косарев В.А. допоміг мені скласти план пошуків і шоразу під час нашої зустрічі цікавився його результатами.

Залишивши думки про офіційні звернення до іншої держави з приводу пошуку, я став на самостійний шлях. Спершу зателефонував до військово-морського архіву. Там мені вдалося дізнатися про звання мого брата та місце його проживання. І ось одного разу в моєму телефоні прозвучало: «Вас слухає Кісільов Семен Гнатович. З ким я розмовляю?» «А мене звуть Кісільов Василь Гнатович. Здрастуй, брате... нарешті я тебе знайшов!» Пізніше я відновив зв'язок зі старшою сестрою та ще одним братом...

Інколи я замислюю над тим, що мені допомогло у моїх пошуках: чи справді мені підказував щось старий осокір, чи це прояв дії тонкої енергії, чи це було щось інше? У вплив нематеріального світу на нашу свідомість я не вірю, але факти змушують думати про це...

Наразі мій брат Семен після закінчення у сідмдесят років чергового вишу та отримання юридичної освіти працює адвокатом у м. Санкт-Петербург. Мені вдалося побувати у нього в гостях, а зараз ми спілкуємось телефоном.

КІСІЛЬОВ В.Г., пенсіонер, м. Кам'янське Дніпропетровської обл.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000